

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 3ο - ΤΕΥΧΟΣ 18ο - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ/ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΒΩΝ ΠΛΑΓΑΙΟΥ

Διμηνιαῖο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 30 ΤΕΥΧΟΣ 180

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ίδρυτής-Έκδότης
Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Έπιμέλεια ὅλης
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ιστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Ἐν ὄψει τοῦ ἐράνου τῆς ἀγάπης

3

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου

Ἡ περιέργεια τῆς θεϊκῆς ἀναζητήσεως

6

Πρεσβ. Ἡλιοῦ Παπαδοπούλου, Καθηγητοῦ

Ἡ συμβολή τῶν Ἑκκλησ. ΙΕΚ στὴν πραγμάτωση
τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ε.Ε.

8

† Ε. Χ.

Ἐπὶ τοῦ Τύπου

10

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων

12

Νικολάου Χατζητριανταφύλλου, Οἰκονομολόγου

«Δημιουργικὴ καταστροφή»

14

κ. Σωτηρίας Δημ. Ἀργυρίου

Χριστούγεννα

15

Λάμπρου Τουφεκῆ

Ἀλεξάντερ Ισάγιεβιτς Σολτζενίτσιν

16

Ἀρχιμ. Ιουστίνου Κεφαλούρου, Ἱεροκήρυκος

Μικρὸ ὄδοιπορικό στούς Ἅγιους Τόπους

19

Χρονικά Ἰ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

22

Ἐξώφυλλο: Βηθλεέμ. Ὁ τόπος ὃπου γεννήθηκε ὁ Κύριος μας. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ
Στάθη Χαριτοπούλου, «ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ».

Ὀπισθόφυλλο: Ἀπό τὴν ἐπίσκεψή μας στοὺς Ἅγιους Τόπους. Μπροστά στὸν Ἰ.Ν. τῆς
Ἀναστάσεως.

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὔσεβὴ λαὸν
Τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

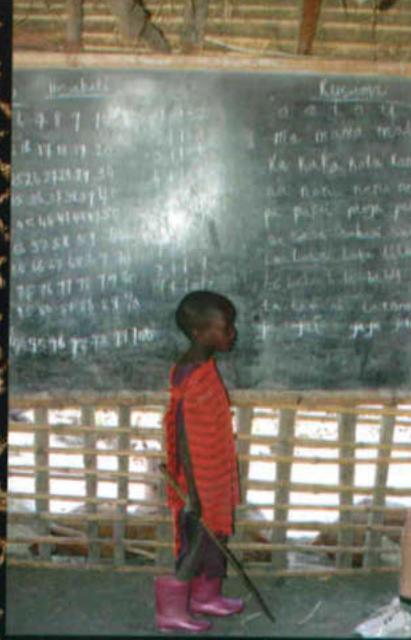
1. «Πάλιν Ἡρωδιάς...»

Σὲ λίγες ἡμέρες, παλαιὰ ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἐπιβάλλει νὰ διενεργήσωμε καὶ στὴν Ἐπαρχία μας τὸν λεγόμενο Ἐρανο τῆς Ἀγάπης. Τὰ χρήματα δὲ ποὺ θὰ συλλεγοῦν θὰ δοθοῦν στὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Μητροπόλεως μας καὶ ἔνα μέρος ἀπὸ αὐτὰ στὰ ἴδρυθέντα προσφάτως Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα.

Καὶ ὅπως πράττομε πρὶν ἀπὸ τὴν διενέργεια τοῦ Ἐράνου αὐτοῦ καὶ προτρέπομεν πατρικῶς μὲ Ἐγκύλιο τὸν εὔσεβὴ λαὸν μας νὰ δείξῃ τὴν ἀνάλογον προθυμίαν καὶ προσφέρη «ἰλαρῶς», μέσα δηλαδὴ ἀπὸ τὴν καρδιά του, ὅ,τι προαιρεῖται στὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου, ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ σπίτι ἢ τὸ κατάστημά του, τοῦτο ἐπαναλαμβάνομε καὶ ἐφέτος.

Δυστυχῶς ὅμως ἐφέτος ὄχι μὲ τὴν ἕδια ζέση καὶ διάθεση. Ἐφέτος ἔχομε κάποιο δισταγμὸ στὴν καρδιά. Ὁ δισταγμὸς αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι «πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταράττεται», γιὰ νὰ θυμηθοῦμε ἔνα παλαιὸ ἐκκλησιαστικὸ λόγιο. Ἡ Ἡρωδιάς, ποὺ κάποτε ἐσφαξε μὲ τὴν πρωτοφανῆ κακία της τὸν «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», τὸν τίμιον Πρόδρομον, ἡ Ἡρωδιάς ποὺ συμβολίζει διαχρονικῶς τὸ μῖσος καὶ τὴν κακία τοῦ κόσμου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, πάλι στὶς ἡμέρες μας θριαμβεύει, βυσσοδομεῖ, ύβριζει καὶ ἀπαξιώνει μὲ κάθε τρόπο τὴν Ἐκκλησία μας.

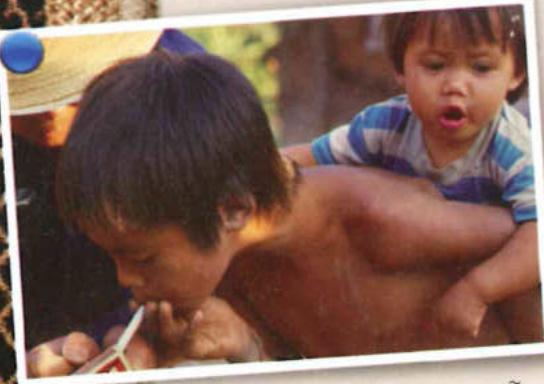
Βέβαια ἐμεῖς, οἱ χριστιανοί, δώσαμε πάλι μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες μας καὶ τὰ ἀνεπίτρεπτα σφάλματά μας τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνοίξουν τὰ ἀπύλωτα στόματα τους ὅσοι φθονοῦν τὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ

περιλούσουν τὴν ἄσπιλη Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, μὲ ἄπειρες ὕβρεις καὶ λοιδορίες καὶ βλασφημίες. Καὶ νὰ φθάσουν πάλι στὸ ἐπαίσχυντο σῆμεῖο, νὰ ἀξιώνουν τὸν πολυθρύλητο χωρισμὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Πολιτεία.

2. Οἱ κριτές μας

Ποιοὶ μᾶς κρίνουν καὶ μᾶς κατακρίνουν καὶ χύνουν σὰν φίδια δηλητηριώδη ὅλο τὸ φαρμάκι τῆς ψυχῆς τῶν κατὰ τῶν Ἱερέων καὶ ἀρχιερέων καὶ τῶν Μοναστηριῶν καὶ κατὰ ὅλου τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας;

τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄνθρωποι μήπως μὲ ἀγιότητα ἀπαστράπτουσα, μὲ ἀγγελικὴ ἀγνότητα, καθαρὸὶ καὶ ἄσπιλοι, μακρὺ ἀπὸ πάθη καὶ ἀδυναμίες; Κάθε ἄλλο! Μᾶς κρίνουν καθημερινὰ ἀπὸ τὰ ἡλεκτρονικά τους βήματα συνάνθρωποί μας μὲ τὰ ἴδια πάθη, ποὺ τώρα κατηγοροῦν καὶ ἐλέγχουν μὲ δριμύτητα, μερικοὶ μάλιστα βουτηγμένοι στὴν ἀνομία, στὸν ἥθικὸ βοῦρκο.

Ἐτσι στὶς ἡμέρες μας, στὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν ὄργισμένων καὶ φανατικῶν ἐπικριτῶν τῶν σφαλμάτων τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, Θυμόμαστε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας που ἀναφέρεται σὲ τέτοιου εἴδους κριτές. «Ἄνθρωπε, ἔλεγε, φρόντισε προηγουμένως νὰ βγάλης ἀπὸ τὸ μάτι σου τὸ δοκάρι, που εἶναι σφηνωμένο καὶ κατόπιν σὰν ἀπελευθερωθῆς ἀπὸ αὐτὸ πές στὸν ἀδελφό σου, ἀδελφέ, σὲ παρακαλῶ, ἀφησε νὰ σου βγάλω τὸ σκουπιδάκι, που μπῆκε στὸ μάτι σου...»

«τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὄφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου, καὶ ἴδου ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὄφθαλμῷ σου; ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Ματθ. 7, 3-5).

3. Ὁ σκοπός των

Οἱ σκληροὶ καὶ ἀνάλγητοι αὐτοὶ κριτὲς τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἔκαμαν πάλι τὴν ἐμφάνιση τους αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἵσως ἐν μέρει ἐπέτυχαν ὅ,τι ἐπεδίωκαν. Διότι ὁ σκοπός ὁ ἀπώτερος τῶν «ἀποκαλύψεων» τους δὲν εἶναι ὁ στιγματισμὸς τοῦ κακοῦ, ὥστε νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ, ἀλλὰ ὁ διασυρμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ χαίρουν δηλαδὴ μαζὶ μὲ τοὺς δαιμόνες, ὅταν ἡ ἀσθενικὴ πίστη μερικῶν χριστιανῶν κλονίζεται ἐπικίνδυνα καὶ κινδυνεύει νὰ ξερριζωθῇ καὶ πληθαίνουν ἔτσι οἱ τάξεις τῶν ἀπίστων καὶ ἀθέων.

Διότι δὲν ὁμολογοῦν δημόσια ὅλη τὴν ἀλήθεια. «Οτι δηλαδὴ δὲν εἶναι ὅλοι οἱ Ἱερεῖς ἢ οἱ ἀρχιερεῖς ἴδιοι μὲ τὸν ὑπὸ κατηγορία κληρικό, ἀλλὰ ζοῦν μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐργάζονται καὶ κληρικὸ ἀφιλάργυροι, χωρὶς ἀπληστία, μὲ πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ προσφορᾶς. Αὐτὸ τὸ ἀποκρύπτουν καὶ ἀφήνουν ἔντεχνα νὰ πλανᾶται τὸ ψεῦδος ὅτι ὅλοι εἶναι τὸ ἴδιο. Μὲ ἀποτέλεσμα τραγικό, δραματικό, φοβερό, τὸ χάος τὸ ὑπαρξιακό, ἡ ἀβυσσος τῆς ἀπιστίας σὰν φίδι δολερὸ νὰ πνίγῃ τὴν καρδιὰ μερικῶν συνανθρώπων των καὶ ἴδιως νέων, οἱ ὅποιοι διφασμένοι ἀπὸ πίστη μεταφυσικὴ νὰ καταφεύγουν στὰ ναρκωτικὰ καὶ στὴν ἀναρχία καὶ στὴν ἀντικοινωνικότητα.

4. Θαρσεῖτε!

Γι' αύτό, ὅπως σᾶς προεῖπα, μὲ δισταγμὸ ἀρχίζομε ἐφέτος τὸν καθιερωμένο Ἔρανο τῆς Ἀγάπης. Εύτυχῶς κάποια πεποίθηση τῆς ψυχῆς μας μᾶς δίνει κουράγιο καὶ ἔξοβελίζει τὴν ἀπαγοήτευση. "Οτι τὸ ποίμνιο μας, οἱ χριστιανοὶ μας, δὲν μοιάζουν μὲ τὸ σῖτον τῆς γνωστῆς Παραβολῆς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ φύτρωσε ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ ὁ ὄποιος κινδυνεύει μὲ τὶς πρῶτες ἀκτῖνες τῶν πειρασμῶν νὰ μαραθῇ «διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἴκμάδα». Πιστεύομε ὅτι τὰ πικρὰ καὶ φαρμακερὰ λόγια τῶν ἐπικριτῶν μας δὲν μείωσαν οὔτε τὴν πίστη σας, οὔτε τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὴν Ἑκκλησία. Σᾶς ἐπίκραναν ναί, ὅπως καὶ ἐμεῖς πολὺ πικραθήκαμε, ποὺ μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἑκκλησίας ζοῦν τόσο ἀπληστοὶ, ἀχόρταγοι καὶ ἀνθρωποὶ, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ, ποὺ μόνο σκανδαλισμὸ προσφέρουν στὸν συνάνθρωπό τους.

"Ομως Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες Θαρσεῖτε! «Νεφίδριόν ἔστι καὶ θάττον παρελεύσεται!» Ἡ δοκιμασία αὐτὴ συννεφάκι εἶναι! Θὰ περάσῃ καὶ αύτό. Ὁ πιὸ σκληρὸς διωγμὸς καὶ πειρασμὸς τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους της. Γι' αὐτὸ μὲ κατανόηση παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ συνεργεῖα τοῦ ἑράνου. Καὶ προσφέρετε μὲ ἀγάπη ὅ,τι προαιρεῖσθε. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔχετε πολὺ καλὰ κατανοήσει, ὅτι 1 ἢ 5 ἢ 10 εὐρὼ δὲν θὰ σᾶς ζημιώσουν ἀνεπανόρθωτα. Κάθε ἄλλο μάλιστα. "Ο,τι θὰ δώσετε εὐχαρίστως θὰ εἶναι κατάθεση στὴν μεγαλύτερη Τράπεζα μὲ τὸ πιὸ κερδοφόρο ἐπιτόκιο. Στὸν Θεὸ τὰ προσφέρετε, γιὰ νὰ σᾶς τὰ ἀνταποδώσῃ μὲ τὴν εὐλογία Του καὶ μὲ τὰ ἀπειρα ἀγαθά Του.

Πέρυσι, το ἔτος 2007, το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς μικρῆς μας Μητροπόλεως προσέφερε για σκοπούς φιλανθρωπικούς συνολικά πενήντα τέσσερεις χιλιάδες, πεντακόσια ευρώ (54.500 ευρώ) ἥτοι 35.000 ευρώ για ἔκτακτα καὶ τακτικά βοηθήματα, 5.000 ευρώ για ὑποτροφίες σπουδαστῶν καὶ 14.500 ευρώ γιά τοὺς πυρόπληκτους ἀδελφούς μας τῆς Πελοποννήσου.

Ο Θεὸς πάντοτε μαζί σας.
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Παρακαλοῦμε
συνδράμετε
τὸ πνευματικό
καὶ φιλανθρω-
πικό ἔργο τῆς
Μητροπόλεώς
μας

Η περιέργυσια τῆς

**Μέ άφορη τὴν
τελευταία “ὕβρη”
γιὰ τὴν ἀνακάλυψη
τοῦ μυστηρίου τῆς
Δημιουργίας.**

ΜΒΩΝ
ΠΑΤΑΙΟΥ

6

·Υπὸ τοῦ Πρωτ. Αθανασίου
Παπαδάκη
Γενικοῦ Αρχιερατικοῦ Επιτρόπου

«Ο τε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζε ἔθνη δὲ Γύψιστος· δὲ τοῦ
πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνό-
τητα πάντας ἐκάλεσε» (Κοντάκιον Πεντηκοστῆς).

1. Παραλογισμοὶ

Μὲ ἀνάμεικτα αἰσθήματα θυμηδίας καὶ τρό-
μου χαράσσω αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἔχοντας ὑπό-
φιν μου δύο παγκοσμίου ἐμβέλειας γεγονότα. Τὸ
ἔνα γεμάτο παραφροσύνη καὶ οἴηση, κάτι ποὺ στὰ
μάτια μας φαντάζει σὰν τὶς ἐνέργειες μικροῦ παι-
διοῦ. Ξόδεφαν καὶ τότε ὑπέρογκα ποσά γιὰ νὰ
φτιάξουν πύργο ποὺ νὰ ἔφτανε στὰ ὄψη τοῦ οὐρα-
νοῦ γιὰ νὰ πλησιάσει καὶ νὰ πλησιάσουν ἀλα-
ζονικὰ καὶ μὲ αὐθάδεια τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Στὸ
δεύτερο μὲ ταπεινότητα, πίστη, προσευχὴ καὶ ὑπο-
μονὴ οἱ πτωχοὶ ἀλιεῖς τῆς Γαλιλαίας μὲ τὸ φω-
τισμὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος τὴν οἰκουμένην ἐσα-
γήνευσαν.

Στὶς μέρες μας μὲ κατάπληξη, ἀλλ’ ὅχι ἰδιαίτε-
ρη, γιατὶ συνηθίσαμε στὰ πειράματα παραφροσύνης.
Στὶς μέρες τῆς πτωχείας καὶ τῆς παγκόσμιας ἔνδει-
ας ξοδεύτηκαν 6,5 δισεκατομμύρια εὐρώ, ποσὸ
ἀστρονομικὸ καὶ ἀσύλληπτο στὸ μέσο νοῦ, σὰν τὸ δικό
μας, ὅπου κατὰ τὴν ταπεινή μου γνώμη τὰ χρήμα-
τα αὐτὰ θὰ μποροῦσαν νὰ ἔξοπλίσουν δλόχληρα τὰ
Βαλκάνια μὲ γεωργικοὺς ἐλκυστῆρες καὶ μηχανήματα
καὶ ἀντὶ αὐτῶν πετάξανε τὰ χρήματα αὐτὰ σὲ ἐπι-
κίνδυνα πειράματα ποὺ θυμίζουν μαθητευομένους μά-
γους γιὰ νὰ ἀποκαλύψουμε τὸ μυστήριο τοῦ Θεοῦ.
(Πείραμα Μεγάλου Επιταχυντή Άδρονίων (LHC)
τοῦ Εύρωπαϊκοῦ Όργανισμοῦ ἔρευνας Στοιχειωδῶν
Σωματιδίων (CERN). «Ω ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρ-
δίᾳ» (Λουκ. κδ' 25), θὰ λέγει ὁ Κύριός μας.

Θεϊκῆς ἀναζητήσεως

‘Ο Θεὸς καὶ ὁ θρόνος του εἶναι πρωτίστως μεσ’ τὶς φυχές μας καὶ ἐμεῖς ἀντὶ νὰ στρέφουμε τὸ βλέμμα μας μὲς τὶς καρδιές μας, τὸ στρέφουμε στὸ ἀχανὲς καὶ ἀπροσμέτρητο, ἀλλὰ καὶ ἄγνωστο βάθος καὶ ὑφος τοῦ διαστήματος. Ποῦ εἶσαι Σωκράτη, γιὰ νὰ θυμίσεις σὲ μᾶς πῶς «πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη ἀρετῆς πανουργία φαίνεται»;

2. Ο Θεὸς

Ποῦ εἶσθε “Ελληνες φιλόσοφοι, Ελληνες ἀπολογηταί, γιὰ νὰ μιλήσετε γιὰ τὴν ἀπροσπέλαστη οὐσία τοῦ Θείου; Δὲν μελετήσατε σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες τὸ Βιβλίο τῶν βιβλίων ὅτι, «Θεὸν οὐδεὶς ἔώρακε πώποτε» (*Ιωάν. α'* 18); Δὲν ἀκούσατε ἔναν Δαμασκηνὸν νὰ διακηρύξτει «Θεὸν ἀνθρώποις ἵδεῖν ἀδύνατον»; Δὲν ἀκούσατε ὅτι ἡρέθη πῶς «ὅ ἔωρακὼς ἐμὲ ἔώρακε τὸν Πατέρα» (*Ιωάν. ιδ'* 9) καὶ «οὐδεὶς ἀναβέβηκε εἰς τὸν οὐρανόν» (*Ιωάν. γ'* 13); Δὲν ἀκούσατε τὰ λόγια τοῦ Παύλου ὅτι, «Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται» (*Γαλ. στ'* 7) καὶ «φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος» (*Ἐβρ. ι'* 31);

Τὸν ποιητὴν γνωρίζουμε ἐκ τῶν ποιημάτων. Ἐρεύνησε τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ στὸν ἔναστρο οὐρανό, στὴν ἀρμονία τοῦ σύμπαντος, στὸ

ταπεινὸ φύλλο, στὸ εὔωδιαστὸ λουλούδι. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα» (*Ψλμ. ιη'* 2). Ως ἐκ τούτου μὲ πόνο φυχῆς θὰ σύστηνα στοὺς φιλόδοξους ἔρευντες τῆς θεότητος ἀλλαγὴ νοοτροπίας καὶ πλεύσεως ὅχι μέσα στὰ δώματα τῆς θεολογίας ποὺ ἀνήκει σ’ ἄλλη μερίδα ἀνθρώπων, ἀλλὰ μέσα στὴν ἔρευνα τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν γιὰ θεραπεία ἀσθενειῶν, βελτίωση συνθηκῶν γιὰ τὴ διαβίωση τῶν ἀνθρώπων, ἀνακούφιση τῶν λεγομένων κατωτέρων κοινωνικῶν στρωμάτων.

Καὶ ἐνῶ συνετάχθησαν αὐτὲς οἱ γραμμὲς ξαφνικὰ ὡς ἐκπεσῶν κομήτης ἥλθε τὸ νέο ἀπὸ τὴν Ἐσπερία, τὸ πολυδάπανο καὶ πολύπλοκο μηχάνημα γιὰ τὸ διποτὸ δαπανήθηκαν χιλιάδες ἔργατωρῶν ἐνῶ ἡ φαιὰ οὐσία τῶν ἀνθρώπων νύχτα καὶ μέρα προσπαθοῦσε νὰ συνθέσει, πῶς τὸ ἔργαλετο τῆς ἔρεύνης τοῦ Θεοῦ, τέθηκε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀπὸ ἔνα ἀπλὸ βραχυκύλωμα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβραδυθεῖ τὸ πείραμα γιὰ ἔνα δλό-

χ λ η ρ ο
ζ τος. «Μω-
ραίνει Κύριος οὓς βού-
λεται ἀπολέσαι».

‘Η συμβολὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ. στὴν πραγμάτωση τῆς ἐν Ἑλλάδι ὁρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης

Τὸ ποῦ π. Ἡλιοῦ Εὐστ. Παπαδοπούλου
καθηγητοῦ - θεολόγου στὴ Μέση Έκπαιδευση

3. Ό σχετικὸς Κανονισμὸς Κατάρτισης τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ.

α. Δικαίωμα στὰ Ι.Ε.Κ.

Σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμὸν Κατάρτισης τῆς εἰδικότητας “Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Πολιτιστικὴ Κατάρτιση” οἱ σπουδαστές, ποὺ πρέπει νὰ εἰναι κάτοχοι ἀπολυτηρίου ἑνιαίου ἢ τεχνικοῦ λυκείου ἢ καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Β’ κύκλου τῶν ἱερατικῶν σχολείων δεύτερης εύκαιρίας γιὰ νὰ ἔχουν δικαίωμα ἐγγραφῆς στὰ ἐκκλησιαστικὰ Ι.Ε.Κ., ἐκπαιδεύονται κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο (2) ἔξαμήνων σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ κατάρτισή τους in globo, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁργάνωση τῶν χώρων λατρείας, καθὼς καὶ τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς, συνδυάζοντας τὴν θεωρητικὴ γνώση μὲ τὶς σύγχρονες τεχνολογίες (Task Analysis).¹

Εἰδικότερα τοὺς παρέχονται, inter alia, θεωρητικὲς γνώσεις καὶ πρακτικὸ ὑπόβαθρο σχετικὰ μὲ τὶς ίδιαιτερότητες τοῦ ἱερατικοῦ λειτουργήματος, τὶς λατρευτικὲς πράξεις, τὴν διδασκαλία, ὁργάνωση καὶ διοίκηση τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ἀσκηση τοῦ ποιμαντικοῦ καὶ διμιλητικοῦ ἔργου, τὴν ὁργάνωση καὶ οἰκονομικὴ διαχείριση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ

Ἐνοριῶν, τὴν ἀρχιτεκτονική, εἰκονογραφία καὶ ἐκκλησιαστικὴ διακοσμητική, τὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσική, τὸν διαχριστιανικὸ καὶ διαθρησκειακὸ διάλογο καὶ τὴ χρήση τῶν νέων τεχνολογιῶν.²

β. Ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ

Τὸ ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ. συγκροτοῦν ἀπόφοιτοι τῶν τμημάτων τριτοβάθμιας ἐκπαίδευσης ἢ καὶ κάτοχοι πτυχίου τῶν ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀκαδημιῶν, ἀληρικοὶ ἢ λαϊκοί, ποὺ καλύπτουν μὲ ἐπάρκεια στὸ πρόγραμμα τῶν σπουδῶν τους, τοὺς πρὸς διδασκαλία τομεῖς. Μάλιστα ἡ ἀπόδειξη

διδακτικῆς ἢ καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐμπειρίας θεωροῦνται βασικὰ κριτήρια γιὰ τὴν ἀξιολόγηση καὶ ἐπιλογὴ τῶν πιὸ ίκανῶν διδασκόντων.

γ. Ἐξετάσεις

Μὲ τὴ συμπλήρωση ἐπιτυχοῦς ὀλοκλήρωσης τῆς φοίτησης τῶν δύο (2) ἔξαμήνων καὶ τὴν ἀπόκτηση Βεβαίωσης Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης οἱ καταρτιζόμενοι καλοῦνται νὰ πάρουν μέρος στὶς τελικὲς Ἐξετάσεις Πιστοποίησης, ποὺ διενεργοῦνται διὶς ἀνὰ ἔτος, ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα θεωρητικὸ (γραπτὴ δοκιμασία) καὶ ἓνα πρακτικὸ μέρος (προφορικὴ δο-

¹ Βλ. τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 4.

² Βλ. τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 5. Εἰδικότερα διδάσκονται καὶ στὰ δύο (2) ἔξαμηνα κατάρτισης τὰ ἔξις θεωρητικὰ καὶ ἐργαστηριακὰ μαθήματα: 1. Αγγλικά. 2. Χρήση Η/Υ. 3. Ἐργαστήριο Λειτουργικῆς Κατάρτισης οἱ καταρτιζόμενοι καλοῦνται νὰ πάρουν μέρος στὶς τελικὲς Ἐξετάσεις Πιστοποίησης, ποὺ διενεργοῦνται διὶς ἀνὰ ἔτος, ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα θεωρητικὸ (γραπτὴ δοκιμασία) καὶ ἓνα πρακτικὸ μέρος (προφορικὴ δο-

κτική-Εἰκονογραφία-Διακοσμητική), 8. Ὁργάνωση καὶ οἰκονομικὴ Διαχείριση Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐνοριῶν. 9. Ποιμαντικὴ ἐπικοινωνία καὶ διαπρωτωπέκες σχέσεις. 10. Δομὴ καὶ ὁργάνωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. 11. Εἰσαγωγὴ στὴν Αγία Γραφή.

12. Εἰσαγωγὴ στὴν Πατερικὴ γραμματεία. 13. Δογματικὴ θεολογία-Ἐρμηνεία δογμάτων. 14. Διαχριστιανικὸς καὶ διαθρησκειακὸς Διάλογος καὶ 15. Οἱ Ἅγιοι στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύουμε πῶς γιὰ προφανεῖς λόγους θὰ ἡταν ἀπαραίτητο οι σπουδαστές νὰ ἔχουνειανόθιν ἐπίσης μὲ τὸ ἀντικείμενο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. Γάλ παράδειγμα θὰ μποροῦσε νό διδαχθεῖ τὸ μάθημα Στοιχεία Εκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἀπὸ πτυχιούχους τῶν Νομικῶν σχολῶν. “Ετοι οι σπουδαστές θὰ ἐνημερώνονταν γιὰ τὸ πλαίσιο τῶν σχέσεων πολιτείας καὶ ὁρθοδόξου ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα τὶς σχετικὲς συνταγματικὲς διατάξεις, τὸ πολιτειοκρατικὸ σύστημα τῆς νόμῳ χρωτούσης πολιτείας, τὸ αὐτοδιοίκητο τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἔλεγχο τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους, ἀλλὰ κ. γιὰ ἄ. θέματα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ μία πλήρη ἐκπαίδευσή των.

³ Βλ. εἰδικότερα τὸν Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 7-10. Καὶ γιὰ τὰ δύο μέρη τῶν τελικῶν ἔξετάσεων οἱ υποφήριοι τῆς εἰδικότητας προετοιμάζονται καὶ ἔξετάζονται σὲ θέματα ποὺ ἐμπειρέχονται σὲ κατάλογο 311 ἐρωτή-

κιμασία)³ καὶ ἐποπτεύονται ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν Πιστοποίησης Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης. Μόνον μὲ τὴν ἐπιτυχία των καὶ στὰ δύο αὐτὰ μέρη τῶν τελικῶν ἔξετάσεων οἱ ύποψήφιοι ἀποκτοῦν τὸ **Δίπλωμα Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης**. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ποὺ ἀποτυγχάνουν μποροῦν νὰ μετέχουν ἐκ νέου στὶς τελικὲς ἔξετάσεις χωρὶς περιορισμὸ καὶ ὅποτε δήποτε αὐτὲς διενεργοῦνται.⁴

4. Οἱ τομεῖς ἀπασχόλησης τῶν ἀποφοίτων τοῦ Ι.Ε.Κ

Στὴν παράγραφο τοῦ Κανονισμοῦ ποὺ γίνεται λόγος γιὰ τοὺς τομεῖς ἀπασχόλησης τῶν ἀποφοίτων (Job Profile) τῆς σχετικῆς εἰδικότητας ἀναφέρονται δὲ Ἐφημεριακὸς Κλῆρος (γιὰ τοὺς ἄρρενες), ἡ ἐκκλησιαστικὴ διακονία στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις καὶ Ἐνορίες καὶ οἱ διάφοροι ὁργανισμοὶ καὶ φορεῖς τῆς κοινωνικῆς μεριμνας. **Εἰδικότερα** οἱ λαϊκοὶ μποροῦν νὰ στελεχώσουν τὴν ὀργάνωση τῶν **διοικητικῶν** καὶ **οἰκονομικῶν** ὑπηρεσιῶν τῶν **Ἱερῶν Μητροπόλεων** καὶ **Ἐνοριῶν**, τὸ ποιμαντικὸ καὶ κατηχητικὸ ἔργο τῶν **Ἱερῶν Μητροπόλεων** καὶ **Ἐνοριῶν**⁵, ἀκόμη καὶ τοὺς χοροὺς τῶν **Ἱεροφαλτῶν**. Ἐν τέλει δύνανται νὰ στελεχώσουν καὶ διάφορα **κοινωφελῆ** καὶ **φιλανθρωπικὰ** **ἰδρύματα**, ὅπως ὑπερηλίκων, χρονίως πασχόντων, προσφύγων, μεταναστῶν καὶ ἄλλα.⁶

Ἄντι ἐπιλόγου

Ο ὑποφαινόμενος εἶχε τὴν εὔκαιρία, πέρα ἀπὸ τὴ διακονία του στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης, νὰ διδάξῃ ἐκ τοῦ ωδῆ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ. καὶ γιὰ τέσσερα συναπτὰ ἔξαμηνα στὸ εἰδικὸ πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς κατάρτισης τοῦ Ι.Ε.Κ. Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης⁷ τὸ μάθημα τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Λειτουργικῆς Κατάρτισης. **Χωρὶς** ἐνδοιασμὸ μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξουμε πώς, ὁ σκοπὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης⁸, δῆπος τὸν περιγράψαμε στὴν εἰσαγωγὴ, μπορεῖ ἀναμφιβόλως νὰ διλοποιηθεῖ καὶ μέσα ἀπὸ τὴ λειτουργία τῶν σχολῶν αὐτῶν. Κατὰ συνέπεια **συστήνουμε** στοὺς ύποψήφιους κληρικούς, ἀλλὰ καὶ γενικότερα στοὺς νέους καὶ στὶς νέες ποὺ ἀγαποῦν τὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ **νὰ στηρίξουν** αὐτὸν τὸ νεοσύστατο θεσμό. "Ἐτοι θὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα ὅχι μόνον νὰ γίνουν κοινωνοὶ τῶν ἀξιῶν τῆς ὀρθοδοξίου χριστιανικῆς πίστεως καὶ παράδοσης, τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καὶ πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς τῆς ἀπανταχοῦ ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ καταστοῦν ἴκανοι διακονώντας τὴν ὀρθόδοξη ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησία, καὶ ὅχι μόνον, νὰ μεταλαμπαδεύσουν στοὺς πιστούς της, μεταξὺ ἀλλων, καὶ ἐνα πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας μὲ ἀπότερο στόχο τὴν ἀρμονικὴ συνύπαρξη σὲ ἔθνος καὶ οἰκουμενικὸ ἐπίπεδο.⁹

σεων συνολικά, ποὺ καλύπτουν γενικές καὶ εἰδικές γνώσεις καὶ ίκανότητες. Βλ. σχετικῶς τὶς σ. 11-24 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

⁴ Βλ. τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 6.

⁵ "Οποις γιὰ παράδειγμα μὲ τὴν παρουσία τους στὰ νεανικὰ ἐντευκτήρια καὶ τὶς κατασκηνώσεις. Ἐπίσης τὸ κατηχητικὸ ἔργο μπορεῖ νὰ πραγματωθεῖ μέσῳ κάπιων εἰδικῶν ἐντύπων, τοῦ ραδιοφώνου, τῆς τηλεοράσεως ἥ καὶ τοῦ διαδικτύου. Βλ. τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 5. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὃς μᾶς ἐπιτρέπει μία παρένθεση: Γιὰ τὸ διαδίκτυο εἰδικότερα μποροῦμε νὰ συστήσουμε σ' ἔκεινους ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν πραγμάτωση τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῶν νέων τὴ δημιουργία ἐνὸς δικτυακοῦ ἡμερολόγου γιὰ τὴ νεολαία, ἀγγλιστὶ web log (τὰ γνωστὰ blogs), δηποὺ θὰ παρατίθενται κατὰ καιροὺς ἀγιογραφικά καὶ πατερικά κείμενα μὲ τὸν ἀνάλογο σχολιασμό τους. Ἐτοι δίδουμε τὴν εὔκαιρια στὸ σύνολο τῆς χριστιανικῆς ἀλλὰ καὶ μὴ νεολαίας νὰ κατανοήσει τὶς θείες ἀλήθειες καὶ τὴν εἰσάγουμε δειλὰ δειλὰ στὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ καὶ πατερικὴ ζωὴ. Ἀπὸ μία φράση ποὺ θὰ διαβάσουν οἱ νέοι μποροῦν νὰ μεταμορφωθοῦν πνευματικά, νὰ σωθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ σώσουν καὶ ἄλλους συνομήλευκούς τους. **Καταστοῦμε** τὸ διαδίκτυο λοιπὸν πνευματικὸ δίκτυο!

⁶ Βλ. τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ Ο.Ε.Ε.Κ., 1^η Περίοδος 2008, σελίδες 3 καὶ 5.

⁷ Τὸ δημόσιο Ι.Ε.Κ. Νεαπόλεως εἶναι τὸ μοναδικὸ στὴ Θεσσαλονίκη ποὺ δίδει τὴ δυνατότητα σὲ ύποψήφιους σπουδαστές, ἀποφοίτων λυκείου, νὰ παρακολουθήσουν τὸ εἰδικὸ πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς κατάρτισης, τὸ δόπιο πραγματώντας στὸν χώρους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης. "Ἄς μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συγχαροῦμε τοὺς διευθυντές των, τὸ λοιπὸ διοικητικὸ προσωπικό, ἀλλὰ καὶ τὸν τοπικὸ Ἐπίσκοπο γιὰ τὴν εὐθήξια καὶ τὸν ζῆλο ποὺ ἐπέδειξαν μέχρι τοῦδε σὲ ζητήματα σχετικῶς μὲ τὴν ἀρτιαία ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Προγράμματα ἀντίστοιχα προσφέρονται ἐπίσης ἀπὸ τὰ Ι.Ε.Κ. Καβάλας καὶ Λαρίσης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι.

⁸ Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ σχετικοῦ νόμου.

⁹ "Ἄν καὶ τὰ παραπάνω ἀναφέρονται στὰ πλαίσια τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀκαδημιῶν -βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἀρθροῦ 3 τὴν παρ. 3 τὰ ἀδάφ. α' ἔως δ' τοῦ ν. 3432/2006-, πιστεύουμε πώς μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν σκοποὺς τῆς ἐκπαίδευσης ὅχι μόνον τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ., ἀλλὰ καὶ γενικότερα τῆς καθολικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης.

* Γιὰ παραπήσεις παρακαλῶ ὅπως ἀπευθύνεστε στὴν ἡλεκτρονικὴ διεύθυνση patirilias@yahoo.gr.

'Επί τοῦ Τύπου

Θλιβερή τροχιά άστέρων
('Ο γυιός τοῦ Ντεπαρτιέ)

"Εστησε τή δική του καταναγκαστική ίστορία μέ τά ναρκωτικά, ἔκλεψε πηγε φυλακή και κάποια στιγμή γλίτωσε γιά λίγο, ὅμως. Γύρισε ταινίες στήν προσπάθεια νά «μιλήσει» γιά τόν πατέρα του, γιά τόν όποιο ἔγραψε κάποια στιγμή: «Τόν ἀγαπῶ καὶ τόν μισῶ γιά τούς ἴδιους λόγους. Γιά τό ὅτι εἶναι σημαντικός και γιά τόν τρόπο πού παλεύει. "Ομως εἶναι ἡλίθιος. Τ' ὄνομά του εἶναι Κυνισμός." Ένας ἀλκοολικός τοῦ χρήματος εἶναι». Ή πορεία του πρός τό τέλος ἄρχισε τό 1995, ὕστερα ἀπό ἓνα ἀτύχημα μέ τή μοτοσικλέτα. 'Υπεβλήθη σέ ἀλλεπάλληλες χειρουργικές ἐπεμβάσεις -17 τόν ἀριθμό- και τελικά τό 2003 οἱ γιατροί τοῦ ἔκοψαν τό δεξί πόδι. "Έκτοτε ποτέ δέν συνῆλθε.

(Καθημερινή, 15/10/2008)

"Ωρα γιά ἀναθεωρήσεις

Ή ἀγωνία, ἐπομένως, πού ἀπορρέει ἀπό τήν παροῦσα χρηματοπιστωτική κρίση, αὐτήν πού νομοτελειακά διεισδύει στήν πραγματική οἰκονομία, θά μποροῦσε νά ἰδωθεῖ θετικά και νά ἀποτελέσει τήν εὐκαιρία βελτίωσης τῶν στρεβλώσεων τοῦ δυτικοῦ μοντέλου ζωῆς.

Τό δυτικό μοντέλο ζωῆς, καλῶς ἡ κακῶς, ἀποτελεῖ συνώνυμο τῆς ἀνάπτυξης και τῆς εὐημερίας πού συνήθως ἀκολουθεῖ. Δέν παύει ὅμως νά ἔχει στρεβλώσεις, ἐκ τῶν ὅποιων ἡ σοβαρότερη ἀφορᾶ τό δίπολο: «ἄκρατος ἀνταγωνισμός-ἄκρατος καταναλωτισμός»

Μήπως ἀξίζει νά συζητήσουμε γιά ἓνα μινιμαλιστικό μοντέλο ζωῆς, ὅπου ὁ ύγιης ἀνταγωνισμός και καταναλωτισμός θά συνυπάρχουν στό ίδιο ἐπίπεδο μέ τίς ἀξίες πού ἀνέδειξαν τίς δυτικές δημοκρατίες:

(Καθημερινή, 23/10/2008)

"Ας είναι μιά νέα άρχη

Πάει καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνταποδοτικότητας μέ στους ἐπαγγελματισμοῦ, πάει καὶ ἡ εὐθύνη ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, πάει καὶ ἡ ἡθική στὴ διαχείριση τοῦ χρήματος; Τί ἔμεινε; Τό ἴδιο τὸ χρῆμα καὶ ἡ δίψα γιὰ τὴν κατάκτησή του ἡ ὅποια δέν ἰκανοποιεῖται μέ τίποτα καὶ δέν ὑπολογίζει τίποτα. Παύει νά συνδέει τίς ἀποδόσεις μέ τίς ἐπιδόσεις, προκαλεῖ ἐκκωφαντικά μέ τόν ἀπίστευτο δαπανηρό βίο πού διάγει καὶ χωρίς νά τό θέλει ἀφυπνίζει συνειδήσεις τῆς παγκόσμιας κοινότητας. Ὁλοένα καὶ περισσότεροι πολίτες ἀνά τὴν ὑφήλιο ἀρχίζουν νά συνειδητοποιοῦν ξεκάθαρα ὅτι τὸ χωρίς φρένο οἰκονομικό παιχνίδι είναι ἄκρως ἐπικίνδυνο ὥχι μόνο γιά τούς παῖκτες, ἀλλά καὶ τούς παρατηρητές τῆς κερκίδας.

(Καθημερινή, 15/10/2008)

Στὸν ἀπόηχο τοῦ Ἐράνου ἀγάπης

Τί παίζει καθοριστικό ρόλο στὴν ἀποφασή μας νά μή συνεισφέρουμε στό «φιλανθρωπικό ἔργο τῆς ἐνορίας μας»; Προέχει ἡ δυσπιστία ἀπέναντι στούς φορεῖς τοῦ ἐράνου ἡ τό ἔλλειμα ἀγάπης; Ἡ ἀντίδραση τῆς κυρίας τοῦ φιλοπτώχου δηλώνει ὅτι ἐλάχιστα διαμερίσματα ἀνταποκρίνονται πλέον στό κάλεσμα. Πρόκειται γιά μιά μικροαστική, μικρόψυχη, μαζική ἀποστροφή στά περί ἀγάπης κηρύγματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἡ γιά μιά γενικευμένη καχυποψία γιά τίς ἀνιδιοτελεῖς προθέσεις τῶν ἐπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας;

Γιά τίς πόρτες πού παραμένουν κλειστές στά κελεύσματα τῶν «φιλόπτωχων ταμείων» εἴμαστε ὅλοι συνένοχοι. Οἱ, κατά τόπους, ἵεροί ναοί, γιατί ἐλάχιστα πιά πείθουν γιά τίς εὐγενεῖς προθέσεις καὶ τό θεόπεμπτον ἔργο τους.

(Καθημερινή, 16/12/2008)

ΕΓΚΥΚΛΙΟC

ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2008

Πρὸς τὸν ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΡΟΝ καὶ τὸν ΕΥΣΕΒΗ ΛΑΟΝ
Τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

1. «Δεῦτε ἴδωμεν...».

Kαὶ πάλιν ἡ Μητέρα τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν, ἡ χαρμόσυνη ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, στολίζει καὶ καταγάζει τὸ προσκήνιο τοῦ ταπεινοῦ μας βίου. Ἄς δοξάσωμε γι' αὐτὴν τὴν πνευματικὴν δωρεὰ τὸν Μεγαλόδωρο καὶ φιλεύσπλαγχνο Θεό μας.

Καὶ ὅπως ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ αὐθόρηματα ἃς ἀφήσωμε καὶ ἐμεῖς τὴν σκέψη μας νὰ πετάξῃ γοργόφτερη στὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου διαδραματίστηκε τὸ μέγιστο καὶ πλέον ἀξιομνημόνευτο γεγονός τῆς παγκόσμιας Ἱστορίας. Ἅς ἐγκαταλείφωμε γιὰ λίγο τοὺς τόπους, ὅπου ζοῦμε καὶ ἔργαζόμαστε καὶ γράφομε καθημερινὰ τὴν προσωπικὴν του Ἱστορία ὁ καθένας μας. Αὐτὸ ἔξαλλου δὲν μᾶς προτρέπει τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἡ Ἐκκλησία μας; «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς...».

Καὶ νὰ πάλι στὴν Ἀνατολή, ὅπου ἀνέτειλε Ἀνατολὴ Ἀνατολῶν, ἔξ ὄφους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Στὴν πόλι τῆς Βηθλεέμ, τὴν ἀνακαινισμένη καὶ πάλλευκη σήμερα πόλι τῆς ἀρχαίας Ἰουδαίας. Ὡς χριστιανοὶ περιοριζόμαστε στὴν παμμέγιστη Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ κατεβαίνομε λίγα σκαλοπάτια γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὰ ὑπόγεια της, τὰ ἀγιασμένα καὶ μυροβόλα, ὅπου τὸ Σπήλαιο τὸ θεοδέγμον,

στολισμένο μὲ χρυσά, ἀσημένια καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀφιερώματα, ὅπου ἡ Τρισευλογημένη Φάτνη, ποὺ δέχθηκε κάποτε, πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες, τὸν Δημιουργό τοῦ παντός, τὸν Μονογενῆ Γιὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὡς Βρέφος ἐσπαργανωμένον.

2. Θλιμένο τὸ θεῖο βρέφος

Ταπεινοὶ προσκυνητὲς «δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.. Ἄν δὲ τὴν ὥρα ἐκείνη ρίφωμε εὐλαβικὰ μὲν ἀλλὰ μὲ κάποια περισσότερη προσοχὴ τὸ βλέμμα μας στὸ θεόπλαστο Βρέφος, τὸ κείμενον μακάριο στὴ Φάτνη τῶν ἀλόγων, θὰ ἀντιληφθοῦμε κάποιο ἵχνος θλίψης νὰ πλανᾶται στὸ γλυκύτατο βλέμμα Του.

Νὰ διερωτηθοῦμε, γιατί ὁ Κύριος μας θὰ ἐπαναλάμβανε πάλι τὸ «περίλυπος ἐστιν ἡ φυχὴ μου..; Δὲν χρειάζεται νὰ περιμένωμε πολύ. Τὰ γεγονότα αὐτὰ μόνα τους δίνουν τὴν ἀπάντηση. Τὰ γεγονότα ἐν πρώτοις λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἅγια Φάτνη καὶ τὸ ἱερώτατο Σπήλαιο. Μὲ τὴν σχεδὸν ἐμπόλεμη ἀτμόσφαιρα στὴν Ἅγια Γῆ, μὲ τοὺς ἀντιμαχόμενους χωρὶς σταματημὸ κατοίκους της, τοὺς Παλαιστίνιους καὶ τοὺς Ἐβραίους.

Άλλὰ καὶ τὰ γεγονότα μακρυὰ ἀπὸ τοὺς Ἅγιους Τόπους, στὰ πέρατα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, λιγότερη θλίψη προκαλοῦν στὸ θεῖο Βρέφος, ποὺ ἥλθε στὴ γῆ γιὰ νὰ τὴν εἰρηνεύσῃ

καὶ νὰ τὴν μεταβάλῃ σὲ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν..; Ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση, ποὺ συνετάραξε μετὰ ἵσχυος τοὺς ἵσχυροὺς οἰκονομικά λαούς, τίποτε κατὰ βάθος ἄλλο δὲν μαρτυρεῖ, σύμφωνα μὲ ἔγκυρους οἰκονομικοὺς ἀναλυτές της, παρὰ τὴν ἀποτυχία τὴν παταγώδη ἐνὸς οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ μιᾶς φιλοσοφίας, ξένων παντελῶς μὲ τὴν φιλοσοφία τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ συντριβὴ μεγάλων οἰκονομικῶν ὄργανισμῶν, μὲ θλιβερὲς συνέπειες στὶς ἀσθενέστερες οἰκονομικά τάξεις, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος στὶς ἀντιχριστιανικὲς ἴδεες των, στὸν ἄδικο πλουτισμὸν τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν, στὴν ἀπληστία, στοὺς ἔφερενους ρυθμοὺς τῆς χλιδῆς καὶ τῶν ἀτέρμονων ὑλικῶν ἀπολαύσεων.

Πῶς νὰ μὴν εἶναι θλιψμένο σήμερα τὸ Θεῖο Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, ὅταν ἐπὶ παγκόσμιου ἐπιπέδου βλέπει τόση περιφρόνηση στὸ Εὐαγγέλιο Του, στὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοισύνης, τῆς προσφορᾶς στοὺς ἀδυνάτους, τοῦ λιτοῦ καὶ ἔντιμου βίου. Πῶς στ' ὀλόγλυκό Του Πρόσωπο νὰ μὴν διακρίνωμε τὴν θλίψη, ὅταν στὴν Ἐκκλησία Του, ποὺ Ἰδρυσε μὲ τὸ Αἷμα Του, «ἡν περιποιήσατο τῷ ἰδίῳ Αὐτοῦ Αἵματι», βλέπει νὰ πολιτεύωνται πνευματικοί της ἡγέτες μὲ τέτοια

κοσμικὰ φρονήματα, μὲ δαιμόνιο ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα ἀντὶ γὰρ Ἀγιο Πνεῦμα, καὶ νᾶναι φορεῖς τῶν ἄγριων παθῶν τῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ ἄδικου πλουτισμοῦ;

“Ω ! Εἴθε, ἀγαπητοὶ Ἅδελφοὶ καὶ Πατέρες, ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεός, νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ βλέποντας ὅλη αὐτὴν τὴν κατάσταση, στοὺς Τόπους τοὺς Ἅγιους, στὸν κόσμο ὀλόκληρο, στὴν Ἐκκλησία Του, εἴθε νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ ἔκεινα τὰ λόγια, ὅταν μὲ ἀγανάκτηση ὡς ἀνθρωπος παρατηροῦσε καὶ ἥλεγχε τὴν ἀπιστία τῆς γενιᾶς Του. «Ἐως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν (Ματθ. 17,17).

3. Σύνεση

“Ἐως πότε, ἀλήθεια, θὰ ἀμφιβάλωμε ὅτι, μόνο ἡ πίστη στὸν Θεὸν ἡ θερμὴ καὶ ἔμπρακτη, ἡ εὔσέβεια ἡ κατ' ἐπίγνωσιν, ἡ ἀρετή, ἡ καλωσύνη, μποροῦν νὰ δώσουν νόημα στὴ ζωὴ μας καὶ νὰ μᾶς φέρουν κάποια χαρὰ καὶ εύτυχία ; Ἔως πότε θὰ θεωροῦμε τὸν πλοῦτο, τὰ κέρδη τὰ ἀνομα μερικὲς φορές, τὸν ἄδικο πλουτισμὸ πηγὴ τῆς εύτυχίας μας; Δὲν μᾶς συνετίζει ἡ καθημερινή, σκληρὴ πραγματικότητα, ἡ σημερινὴ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση, ἡ δυστυχία τοῦ καταναλωτισμοῦ στὰ εὖπορα κράτη;

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς χαιρετίζω μὲ πατρική ἀγάπη ὅλους σας τὴν ἀγία αὐτὴ ἡμέρα εὐχόμενος ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ καὶ τὸν ἀνωθεν θεῖο φωτισμό.

Ἡμικὴ κρίση,
οἰκονομικὴ κρίση,
σκιάζουν τὰ ἐφετεινὰ
Χριστούγεννα.

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

«ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ»

Υπό τοῦ Οἰκονομολόγου κ. Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
Υπευθύνου Οἰκονομικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

1. Η θεωρία

Δέν είναι λίγοι οι Οἰκονομολόγοι οἱ όποιοι στὸ διάστημα αὐτό, ποὺ ὅλοι παρακολουθοῦμε τὰ ὅσα συμβαίνουν λόγῳ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσης, «ξεσκόνισαν» τὰ βιβλία τους καὶ ἀνέτρεξαν στὴν θεωρία πού διατύπωσε τὸ 1942 ὁ γνωστός Αὐστριακός οἰκονομολόγος *Joseph Schumpeter* στὶς ἀρχές τοῦ προηγούμενου αἰώνα προσδιορίζοντας ἔνα ἀπό τὰ κύρια χαρακτηριστικά τῶν κεφαλαιοκρατικῶν οἰκονομιῶν. Όνόμασε αὐτή τὴν θεωρία «δημιουργική καταστροφή» (Creative Destruction).

Σύμφωνα μ' αὐτίν οἱ πραγματικά καλύτερες ἐπιχειρήσεις ἐπιβιώνουν στὴν κρίση καὶ ἀναπτύσσονται εἰς βάρος τῶν μή ἀποδοτικῶν ἐταιρειῶν, πού ὄδηγοῦνται σὲ συρρίκνωσην καὶ ἔξodo ἀπὸ τὴν ἀγορά. Βέβαια μέσα ἀπό αὐτή τὴν διαδικασία ἔχουμε καὶ πάλι ἀνάπτυξην. Η ἀνάπτυξη λοιπόν σὲ ἀντιδιαστολή μὲ τὴν ἀπλή μεγέθυνση τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν ἀπαιτεῖ μία διαρκή διαδικασία μετάλλαξης τοῦ τρόπου χρήσης καὶ ἐκμετάλλευσης τῶν πόρων τῆς κοινωνίας.

Τό φαινόμενο αὐτό βέβαια τό δανείστηκαν καὶ ἄλλες ἐπιστῆμες (φυσική, ἀστρονομία, κοινωνιολογία κ.ἄ.) γιά νά αἰτιολογήσουν τὴν «γέννησην» μέσα ἀπό τὴν καταστροφή. Κι ὅμως αὐτό πολὺ εὔκολα δά μποροῦσε κανεὶς νά τό καταλάβει καλύτερα μέσα ἀπό τὴν Ὁρθόδοξην διδασκαλία. Γιατί στ' ἄλληθεια ποιό είναι τό μήνυμα ἐκ τοῦ τάφου ποῦ μᾶς στέλνει ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός; Δέν είναι ἡ «ἀναγέννηση»

μέσα ἀπό τὸν δάνατο; Δέν είναι ἡ «δημιουργία» μέσα ἀπό τὴν «καταστροφή»; Μήπως διαπιστώνουμε λοιπόν τελικά ὅτι μεγαλόσχημοι ἐπιστήμονες ἔχουν τεκμηριώσει βαρύνδουπες θεωρίες σὲ ὅσα τόσο ἀπλά μᾶς διδάσκει αἰώνες ὁ Χριστιανισμός;

Οἱ λεγόμενες διακυμάνσεις κατά τὴν θεωρία τῶν Οἰκονομικῶν κύκλων μᾶς δίνουν σημεῖα, ὅπου φτάνοντας στὸν κορεσμό (σημεῖα κρίσεων) ἐπέρχεται πτώση καὶ ὑφεση τῶν οἰκονομιῶν γενικότερα γιά νά ἐπανέλθουμε σὲ ἀνοδική πορεία καὶ πάλι.

Βέβαια ἡ τρέχουσα κρίση προσωπικά δέ θεωρῶ ὅτι ἔχει σχέση μὲ τὴν πραγματική οἰκονομία, δέν ἔχει

δηλαδή διαρρωτικές συνέπειες στὶν παραγωγή γενικότερα. Βέβαια μία ἐπί μακρόν παράταση τῆς ὑφέσεως τελικά δά ἐπιφέρει συνέπειες καὶ στὶς οἰκονομίες τῶν χωρῶν, παράλληλα ὅμως δά στείλει μπνύματα πρός κάθε κατεύθυνσην καὶ μακροπρόθεσμα δά ἐπιφέρει καὶ κάποια «εὐεργετικά» ἀποτελέσματα σ' αὐτές.

2. Τό μήνυμα

Ἀναφορικά μέ τό μήνυμα πού στέλνει πρός ὅλους είναι: ἡ Ὁρθολογικότερη καὶ ἀποδοτικότερη ἀξιοποίηση τῶν πόρων τῶν οἰκονομιῶν, κάτι πού στὶν ἐποχή μᾶς κάθε οἰκονομοῦ ἄτομο πρέπει νά ἐπιδιώκει. Σχετικά μέ τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα, ὥδη κάποια ἀπ' αὐτά τά ζοῦμε: πτώση τῶν διεθνῶν τιμῶν τῶν καισίμων, μείωση τῶν ἐπιτοκίων, μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δανείων καὶ αὐστηρότερα μέτρα δανεισμοῦ. Όλα αὐτά πρέπει νά τά ἐκλάβουμε ὡς συνέπειες τῆς κρίσης. Κοντολογίς: σεμνότερη συμπεριφορά, ὅχι ύπερβολές, ὅχι καταχρήσεις.

Μήπως καί πάλι δά ἔπειρε νά συνδέσουμε αὐτή τή στάση ζωῆς μέσσα μᾶς διδάσκει ή Ἐκκλησία μας;

Συμπερασματικά κλείνοντας αὐτό τό μικρό ἄρδρο δά πρέπει νά δυμίσω ἔναν ἀκόμη νόμο στήν Οἰκονομική Θεωρία: αὐτόν πού ὅρίζει ὅτι κανένα μέγεθος (στόν παραγωγικό τομέα) δέ βαίνει διαρκῶς αὐξανόμενο, ἀλλά φτάνει μέχρι ἔνα σημεῖο καί μετά ἀφρίζει ή πτώση. Κι αὐτό γιατί οι δυνατότητες τῶν οἰκονομιῶν (συντελεστές παραγωγῆς) είναι περιορισμένες. Εἶναι οὐτοπικό λοιπόν νά πιστεύουμε ὅτι μία ἀνδυση δά μπορεῖ νά είναι διαρκής. Πρέπει πάντα νά προετοιμαζόμαστε γιά τίς φάσεις τῶν ὑφέσεων. Καί πρέπει πάντα νά είμαστε ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουμε κρίσεις σάν αὐτή πού ζοῦμε τώρα. Αὐτό προϋποδέτει ὅτι «στεκόμαστε» γερά στά δικά μας πόδια κι ὅχι μέ «δανεικά». Αὐτά ίσχυουν τόσο γιά τά ἀτομα ὅσο καί γιά ὀλόκληρες τίς οἰκονομίες. Τίν εὐημερία δά πρέπει νά τή θεωροῦμε ως ἐφίμερο κι ἔτσι τελικά νά τήν ἀντιμετωπίσουμε. Μόνο τότε δά μποροῦμε ἀποτελεσματικά νά ἐξερχόμαστε ἀπό μία «καταστροφή» καί νά προχωροῦμε καί πάλι στή «δημιουργία».

Αὐτό βέβαια προϋποδέτει ἀνοικτές κοινωνίες ὅπου ὑπάρχει ίσονομία καί ὅπου ή ἔξελιξη καί ή ἀνέλιξη τοῦ καθενός βασίζεται κατά κύριο λόγο στίς ίκανότητες καί τή δημιουργικότητά του κι ὅχι σέ κοινωνίες οί ὄποιες, κλείνοντας τά μάτια στούς νόμους καί τούς κανόνες πού οί ἵδιες ἔχουν δεσπίσει, ἀνταμείβουν ὅσους «κανονίζουν» τίς δουλειές τους μέ συναλλαγές «κάτω ἀπό τό τραπέζι».

Έλευθερούπολη Όκτωβριος 2008

Χριστούγεννα

Σέ περιμένω, μυριοπόθητη χαρά μου,
νά γεννηθεῖς μέσα στή φάτνη τῆς ψυχῆς μου
κι ἀπ' τή λαχτάρα τῆς γλυκειᾶς ἀπαντοχῆς μου,
μέ χρυσαστέρια θά κεντήσω τά ὄνειρά μου.

Σέ περιμένω, σάν παιδί π' ἀναζητάει
μ' ἄδολο βλέμμα τούς Ἅγγελους ν' ἀντικρύσει,
πίσω ἀπ' τούς Μάγους μυστικά ν' ἀκολουθήσει
στήν Ἅγια γῆ, πού ή φαντασία μου πετάει.

Θά στρώσω ἐλπίδες μέσα στή φάτνη, μήν κρυώσεις
καί τῆς ἀγάπης μου τά σπάργανα, θ' ἀπλώσω,
ὦ, Θεῖο Βρέφος, μιά στιγμή ἀν Σ' ἀνταμώσω,
ἀπ' τῶν παθῶν μου τή φθορά θά μέ λυτρώσεις.

Πόσο θ' ἀντέξω στά σκοτάδια αὐτοῦ τοῦ κόσμου;
Πάρε με ἔκει, στῆς παρουσίας Σου τά μέρη,
Ἀνατολῆς Ἀνατολῶν νά βρῶ τ' ἀστέρι,
στή σωτηρία μου νά γίνει ὁδηγός μου.

Μές στοῦ Χειμῶνα τή βοή καί τή φοβέρα,
κάνε τῆς πίστης ζεστασία νά μέ τυλίξει,
πύλη ὀλόφωτη ψηλά νά μοῦ ἀνοίξει,
στήν ἀβασίλευτη νά μπῶ οὐράνια μέρα.

Παιδί μικρό γιά μιά στιγμή ξανά θά γίνω,
τή νύχτα αὐτή στή Βηθλεέμ νά προχωρήσω,
νά ῥθῶ, Χριστέ μου, ταπεινά νά σοῦ ζητήσω,
μέσα στό θαῦμα τῆς Γεννήσεως νά μείνω.

Σωτηρία Δημπτ. Άργυρίου

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1918 - 2008

ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΙΣΑΓΙΕΒΙΤΣ ΣΟΛΤΖΕΝΙΤΣΙΝ

ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΟΥ ΤΟΥΦΕΞΗ

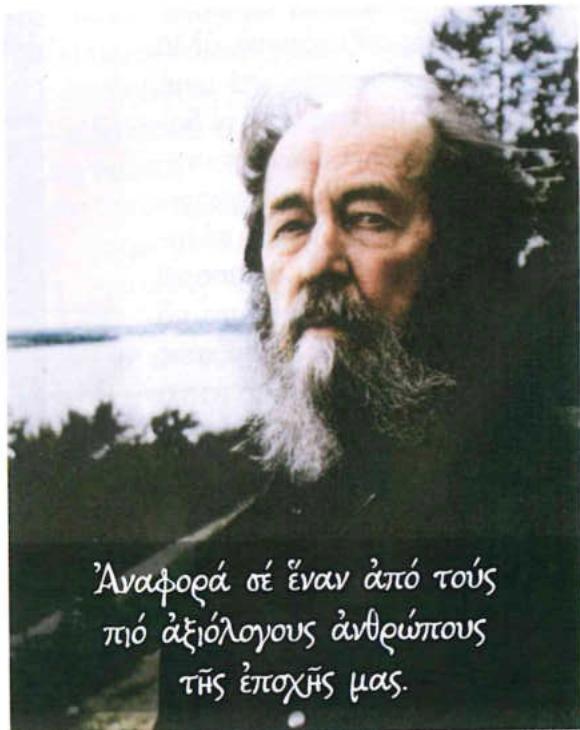
Δημοσιογράφου-Ιστορικού

Πρίν ένα μήνα (6-8-2008) ή Ρωσική γῆ – τήν γῆ πού μέ πάθος εἶχε ἀγαπήσει – δέχθηκε στά σπλάχνα της τόν Νομπελίστα Ρώσο συγγραφέα ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΙΣΑΓΙΕΒΙΤΣ ΣΟΛ ΤΖΕΝΙΤΣΙΝ.

1. Γονεῖς

Γεννήθηκε στό Κιστλοτόφσκ στίς 11 Δεκεμβρίου τοῦ 1918. Άπο βιογραφικές του σημειώσεις ἀντλοῦμε μερικά στοιχεῖα. Η διαπίστωση εἶναι ὅτι πέρασε πολύ δύσκολα παιδικά κι ἐφηβικά χρόνια. Άλλα καὶ τά χρόνια πού ἀκολούθησαν μέχρι τόν ἐκπατρισμό του (1974) δέν διέφεραν ἀπό μία «Οδύσσεια».

Ο πατέρας του, φοιτητής φιλολογίας στό Πανεπιστήμιο τῆς Μόσχας, δέν πρόλαβε νά πάρει τό πτυχίο του, γιατί μέ τήν κήρυξη τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, τό καλοκαίρι τοῦ 1914, κατατάχθηκε ἐθελοντής στό Ρωσικό Στρατό. Υπηρέτησε ἀπό τήν ἀρχή ὡς τό τέλος γιά τέσσερα περίπου χρόνια στό μέτωπο, πολεμώντας τούς Γερμανούς. Ήτο ἐπικεφαλῆς Πυροβολαρχίας. Στό μέτωπο παντρεύτηκε τήν μπέρα τοῦ Σολτζενίτσιν. Τό μυστήριο ἐτέλεσε στρατιωτικός Τερέας. Άποστρατεύθηκε μέ τήν λήξη τοῦ πολέμου γιά τή Ρωσία τόν Μάρτιο τοῦ 1918 (ἐπαίσχυντης συνθήκης ΜΠΡΕΣΤ – ΛΙΤΟΦΣΚ τοῦ Λένιν μέ τούς Γερμανούς) καὶ γύρισε στό σπίτι του, ἀλλά μετά ἀπό λίγο πέθανε ἀπό κάποιο ἀτύχημα καὶ ἀνύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Έτσι ή μπέρα του (εἶχε καταγωγή ἀπό διανοούμενους Κοζάκους τοῦ Ντόν) ἔμεινε μόνη, ἐνῶ ἦδη κυοφοροῦσε τόν Ἀλέξανδρο στόν πέμπτο μήνα. Ήταν καλλιεργημένη κοπέλα, ἄριστη γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῶν Γαλλικῶν, γνώριζε ἐπί-

Άναφορά σέ έναν ἀπό τούς
πιό ἀξιόλογους ἀνθρώπους
τῆς ἐποχῆς μας.

«*Ημουν πάντα αἰσιόδοξος. Καὶ πάντοτε παρέμεινα πιστός στίς ἀρχές μου... οἱ ὅποιες φυσικά ἔξελίχθηκαν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου. Άλλα πάντοτε πίστευα σέ ὅτι ἔκανα. Οὐδέποτε ἔπραξα ἐνάντια στή συνείδησή μου.*

σης ἄριστα στενογραφία καὶ δακτυλογραφία.

Χάνοντας τόσο ἄδικα καὶ ἀπρόσμενα τόν μόλις 27χρονο σύζυγό της καὶ ἐπειδή φοβόταν μήπως ὁ πατριός θά κακοποιοῦσε τό παιδί (τόν Αλεξάντερ) ἔμεινε χήρα ἀνύπαντρη. Τό δυστύχημα ἤταν ὅτι δέν τῆς ἔδιναν ἐργασία, μέ συνέπεια νά φυτοζωοῦν. Τῆς στερούσαν τή δουλειά λόγω της ... κοινωνικῆς της καταγωγῆς!

2. Νέος

Στήν περιοχή τοῦ Ροστώφ τοῦ Ντόν - ὅπως ἀναφέρει ὁ Σολτζενίτσιν - ἔζησαν 19 χρόνια, ἀπό τά δύοτά τα 15 δέν τούς εἶχε παραχωρηθῆναι δωμάτιο ἀπό τὸ κράτος καὶ ζοῦσαν σέ ἐγκατελειμένες παλιές καλύβες, πού νοίκιαζαν ἀκριβά ἀπό ἴδιοκτῆτες. Τελικά μετά 15ετία τούς δόθηκε ἔνα δωμάτιο, διασκευασμένο ἀπό παλιό σταῦλο.⁷ Έκανε κρύο καὶ τά κάρβουνα ἄναβαν δύσκολα καὶ τὸ νερό τό ἔφερναν ἀπό μακριά - γράφει ὁ Σολτζενίτσιν. Μ' ὅλες τίς δυσχέρειες καὶ στερψεις ὁ Ἄλεξάντερ τελείωσε τὸ Γυμνάσιο τό 1936.⁸ Όνειρό του ἦταν νά γίνει συγγραφέας καὶ γι' αὐτό ἥθελε νά σπουδάσει Φιλολογία. Στό Ροστώφ, δέν ὑπῆρχε Φιλοσοφικὴ Σχολή καὶ ἐπειδή ἀπεκλείετο ἡ Μόσχα, λόγω ἀνύπαρκτων οἰκονομικῶν μέσων (ἡ μπτέρα του ἦδη ἦταν ἀρρωστη) ἀναγκάσθηκε νά σπουδάσει μαθηματικά, στά δύοτά εἶχε μέν ἐπίδοση, ἀλλά δέν σκεπτότανε ποτέ νά είναι αὐτό σκοπός τῆς ζωῆς του. Ωστόσο αὐτά τοῦ ἔσωσαν τή ζωή ἀργότερα ὅταν ἔγκλειστος στά στρατόπεδα ἀναγκαστικῆς ἐργασίας, εἶχε κάποια εὐχέρεια νά διδάσκει μαθηματικά, πράγμα πού ἐλάφρυνε κάπως τίς συνθῆκες ζωῆς στά στρατόπεδα.

Ἄξιοσημείωτο είναι τό ὅτι παράλληλα μέ τίς σπουδές στά Μαθηματικά στό Ροστώφ, ἀπό τό 1934 ἕως τό 1941 σπουδάζε μέ ἀλληλογραφία στό Ἰνστιτοῦτο Ιστορίας - Φιλοσοφίας καὶ Λογοτεχνίας τοῦ Πανεπιστημίου Μόσχας.

3. Στά γκούλακ

Τό 1941 μέ τήν ἐπίθεση τῶν Γερμανῶν στή Σοβιετική "Ενωση ὁ Σολτζενίτσιν ἐπιστρατεύεται καὶ μάχεται ἐναντίον τῶν Γερμανῶν εἰσβολέων φθάνοντας στό βαθμό τοῦ Λοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Τόν Μάρτιο τοῦ 1945, ἐνῶ βρίσκεται μέ τήν

μονάδα του στό μέτωπο Ἀνατολικῆς Πρωσίας συλλαμβάνεται ἐξ αἰτίας ἀποσπάσματος ἐπιστολῆς του (λογοκριμένης φυσικά) πρός φίλον του τῶν Γυμνασιακῶν του χρόνων ὅπου ἔκρινε δυσμενῶς τόν Στάλιν - χωρίς νά τόν κατονομάζει, ἀλλά μέ ψευδώνυμο - ἡ κατηγορία συμπληρώθηκε μέ κάποιες σπουδαίεις πού βρέθηκαν στή τσάντα του. Μ' αὐτά ὅμως τά στοιχεῖα δέν μποροῦσε νά εἰσαχθεῖ σέ δίκη.⁹ Ετσι καταδικάσθηκε μέ μία συνηθισμένη, τότε διαδικασία, τόν Ιούνιο τοῦ 1945 σέ ὀκταετῆ καταναγκαστική ἐργασία σέ στρατόπεδα, τά διαβόητα ΓΚΟΥΛΑΚ. Σπουδιώνει μάλιστα ὁ ἴδιος ὅτι αὐτή νά ποιητή του γιά τήν ἐποχή ἐκείνη ἦταν ἐλαφριά.

Τά ὀκτώ αὐτά χρόνια τῆς καταδίκης του τά πέρασε σέ διάφορα στρατόπεδα τῆς Ἀσιατικῆς πλευρᾶς τῆς Σοβιετικῆς ἔνωσης. Τελευταία μάλιστα εἶχε τοποθετηθῆναι σ' ἐρευνητικό κέντρο ΣΑΡΑΦΚΑ, πού ἀπαρτιζότανε ἀπό καταδίκους. Τό 1953 ἔληξε ἡ ὀκταετῆ ποιητή του καταναγκαστικῆς ἐργασίας, δέν εἶχε ὅμως δικαίωμα νά μετακινηθεῖ λόγω τῆς καταδίκης του.

Τό 1954 ἀρρώστησε ἀπό καρκίνο, πού εύτυχῶς ἀντιμετωπίσθηκε μ' ἐπιτυχία σέ Νοσοκομεῖο τῆς Τασκένδης.

4. Έλεύθερος

Μετά τήν ἀποσταλινοποίηση στή Σοβιετική "Ενωση, τοῦ ἐπετεράπτη νά μετακινηθεῖ πρός τήν Εύρωπαϊκή πλευρά, ὅπου κατόρθωσε νά ἐργασθεῖ στή μέση ἐκπαίδευση, διδάσκοντας μαθηματικά.

Παράλληλα ὅμως ίκανοποιοῦσε τό πάθος του στό γράψιμο. Τήν δραστηριότητά του αὐτή, τή συγγραφική, τήν κρατοῦσε ἀπόλυτα μυστική - δέν τήν ἔδειχνε οὔτε στούς πολύ κοντινούς του - ἀπό φόβο μήν ξαναμπλέξει.

Μόνο τό 1961 (ὅταν ὁ Νικήτα Χρουτσώφ

1948. Στα χρόνια των γκουλάκ.

εἶχε δώσει κάποιες ἐλευθερίες) τόλμησε νά στείλει στόν Ἀρχισυντάκτη τοῦ περιοδικοῦ «NOBI MIP» (= Νέος Κόσμος) σύντροφο Ἀλεξάντερ Σβαντόφσκου χειρόγραφο τοῦ γνωστοῦ του ἀργότερα βιβλίου τοῦ MIA HME-RA APO THN ZOH TOY IBAN NTENI-

θερίας δέν κράτησε πολύ.

Τό 1964 ὁ Χρουτσώφ, ἔξαναγκάσθηκε σέ παραίτηση καὶ τίς τύχες τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης ἀνέλαβε ὁ σκληροτράχηλος Λεονίτ Μπρέζνιεφ. Σύντομα ὁ Ἀλεξάντερ Σολτζενίτσιν ἐπεσε σέ δυσμένεια. Τό 1965 ἡ μυστική Ἀστυνο-

6/8/2008: Η χήρα του ἀνάμεσα στά παιδιά καὶ τά ἐγγόνια του. Στή νεκρώσιμη ἀκολουθία ἦταν παρών καὶ ὁ Ρώσος πρόεδρος Μεντβέντεφ. Ο Σολζενίτσιν τάφηκε στό ιστορικό μναστήρι Ντονσκόι ὅπως ἦταν ἡ τελευταία ἐπιθυμία του.

ΣΟΒΙΤΣ, ὅπου περιγράφει τίν φρικτή ζωή τῶν ἔξοριστων στά στρατόπεδα ΓΚΟΥ ΛΑΚ. Τό κείμενό του αὐτό δημοσιεύθηκε τό 1962 στό NOBI MIP χωρίς περικοπές. Αὐτό πραγματοποιήθηκε μέ προσωπική ἔγκριση τοῦ Χρουτσώφ. Μάλιστα ἔνα χρόνο μετά (1963) ἐξεδόθη καὶ τό βιβλίο στή Σοβιετική Ἔνωση, ἐνῶ σχεδόν σύγχρονα δημοσιεύθηκε στή δύση πρῶτα στ' ἀγγλικά καὶ μετά σ' ὅλες σχεδόν τίς γλώσσες συμπειλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Τό, βιβλίο αὐτό προξένησε σεισμό, τόσο στή Σοβιετική Ἔνωση ὅσο καὶ στόν ὑπόλοιπο κόσμο, διότι γιά πρώτη φορά γινότανε κατά τρόπο ἀναμφισβήτητο γνωστή ἡ φρίκη τῶν στρατοπέδων ΓΚΟΥ ΛΑΚ. Ὁπως ὅμως ξέρουμε, αὐτό τό διάλειμμα τῆς κάποιας ἐλευ-

μία κατέσχε χειρόγραφά του. "Οταν τό 1970 ἀπενεμήθη στόν Σολζενίτσιν τό βραβεῖο ΝΟΜΠΕΛ, δέν πῆγε νά τό παραλάβει ἀπό φόβο ὅτι ἡ Σοβιετική ἀρχή δέν θά τοῦ ἐπέτρεπε νά ἐπανέλθει στή πατρίδα του. Τό 1973 ἐκδόθηκε στό ἔξωτερικό τό σπουδαιότερο ἔργο του, τό πασίγνωστο ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ ΓΚΟΥ ΛΑΚ. Θυμᾶμαι τότε πού κυκλοφόρησε καὶ σ' ἐλληνικές ἐκδόσεις. Πραγματικά ἦταν συγκλονιστικό, ὅταν τό διάβαζε κανείς:

Οἱ Σοβιετικοί δέν τόλμησαν νά πάρουν ποινικά μέτρα κυρίως λόγω τῆς διεθνοῦς ἀναγνωρισμότητας τοῦ συγγραφέα καὶ ἀναλογιζόμενοι τόν ἀντίκτυπο πού θά εἶχε εἰς βάρος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. μία νέα ταλαιπωρία τοῦ Σολτζενίτσιν.

(Τό δεύτερο μέρος στό ἐπόμενο).

ΜΙΚΡΟ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΧΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Υπό τοῦ Ἀρχμ. Ἰουστίνου
Κεφαλούρου Τεροκήρυκος

Τό προσκύνημα στούς Άγιους Τόπους είναι δνειρό ζωῆς γιά τόν κάθε χριστιανό. Νά περπατήσει στά ίδια σοκάκια μέ τόν Χριστό. Νά δεῖ μέ τά μάτια του δλα ἐκεῖνα τά μέρη πού δέχτηκαν τό λυτρωτικό κήρυγμα τοῦ Κυρίου μας. Νά νιώσει μέ δλες του τίς αἰσθήσεις τήν ιστορική παρουσία τοῦ Ιησοῦ τοῦ Ναζωραίου πάνω σέ τοῦτον τόν πλανήτη.

Ἐτσι κι ἐμεῖς, ξεκινήσαμε δάπο τόν τόπο μας μαζί μέ τόν Ἐπίσκοπό μας, γιά νά γίνουμε προσκυνητές τῶν Άγιων Τόπων. Γιά νά πραγματοποιήσουμε τό δνειρό μας, κάποιοι γιά πρώτη φορά καί κάποιοι ἄλλοι γιά δεύτερη ἥ καί τρίτη φορά. Ἡ μετάβασή μας μέχρι τήν Τερουσαλήμ ὅχι ίδιαιτερα εὔκολη, ἀφοῦ προηγήθηκαν ἡ διαδρομή ἀπό τήν Ἐλευθερούπολη στή Θεσσαλονίκη, ἀεροπορικῶς ἀπό Θεσσαλονίκη στήν Άδηνα, ἀπό τήν Άδηνα στό Τέλ-Άβιθ καί ξανά ὀδικῶς μέχρι τήν Τερουσαλήμ. Ἡ κούραση ζωγραφισμένη στά πρόσωπα δλων μας, μέχρι τή στιγμή πού ἀντικρίσαμε τά τείχη τής παλιᾶς πόλης τής Τερουσαλήμ.

Ἡ διαδρομή ἀπό ἐδῶ καί πέρα ἦταν ἀλλιώτικη. Μέσα στήν καρδιά μας νιώθαμε τούς χτύπους πιό δυνατούς. Τά βήματά μας πιό

ἀνάλαφρα σχεδόν πήγαιναν μόνα τους τά πόδια στό στενό πέτρινο δρόμο πού δδηγοῦσε στό Πατριαρχεῖο καί στό Ναό τῆς Αναστάσεως. Πολύ νωρίς ἀκόμη γιά τά καταστήματα καί ὁ δρόμος σχεδόν ἄδειος. Δεξιά κι ἀριστερά μερικοί μαδητές καί μαδήτρες κατευδύνονταν πρός τό Σχολεῖο τους. Δέν μπορῶ νά μήν μπῶ στόν πειρασμό νά σημειώσω τό πόσο δετικά μᾶς ἐντυπωσίασε δλους ἥ ἐμφάνιση τῶν παιδιῶν μέ τήν σχολική τους στολή. Ἄδελά μας κάναμε τή σύγκριση μέ τή δική μας ἑλληνική πραγματικότητα...

Στό Ναό τοῦ Άγιου Κωνσταντίνου ὁ Πατριάρχης Τεροσολύμων κ. Θεόφιλος στό παραδρόνιο χοροστατεῖ στήν πρωινή Θεία Λειτουργία. Ο ναός λιτός καί ἀπέριτος, μέ μοναδικό του στολίδι κάποιες μοναδικῆς τέχνης εἰκόνες. Μετά τό τέλος τής Θείας Λειτουργίας ὁ Πατριάρχης μᾶς δέχτηκε στήν αἴθουσα τοῦ Πατριαρχείου μαζί μέ ἄλλους προσκυνητές ἀπό τήν Ἐλλάδα, ἄλλα καί τή Ρωσία κι ἀφοῦ μᾶς καλωσόρισε καί εὐχήθηκε «Ἄξιο τό προσκύνημά μας», πήραμε μαζί μέ τήν εὐχή του κι ἔναν ἐπιστήμιο φιλντισένιο σταυρό οἱ κληρικοί καί ἀπό μία εἰκόνα οἱ λαϊκοί.

Κόντευε μεσημέρι ὅταν φτά-

σαμε μέ τό λεωφορεῖο μας στή Βηδλεέμ δπου ἀπό ἐδῶ και πέρα δά ἦταν τό δρυμητήριο μας γιά τίς ἐπόμενες μέρες. Στήν εἰσοδο τῆς πόλης μᾶς περίμενε μία ἔκπληξη. Ἐνα τεῖχος χώριζε τήν Βηδλεέμ ἀπό τά Ἰσραηλινά ἐδάφη. Τό ἔχουν ὀνομάσει «τεῖχος τοῦ αἰσχους». Ἐγώ δά τό ὀνόμαζα περισσότερο τῆς δλίψης και τῆς ἀνδρώπινης μισαλλοδοξίας. Οἱ πληροφορίες γιά τήν καδημερινότητα τῶν κατοίκων τῆς πόλης πού γεννήθηκε ὁ Χριστός, Παλαιστίνιοι χριστιανοί στήν πλειοψηφία τους, προκαλοῦν δργή και συνάμα εὐκαιρία γιά ἐμβάδυνση γιά τό πῶς μποροῦν ὅλα αὐτά νά συμβαίνουν σέ τοῦτο ἐδῶ τόν τόπο τόν ἀγιασμένο. Μέ βγάζει ἀπό τίς σκέψεις μου ἔνα νεαρό κορίτσι, σχεδόν παιδί ἀκόμη, μέ ροῦχα στρατιωτικά και αὐτόματο ὄπλοπολυβόλο στόν ὕμο. Ἡ ἔκφραση προσπαδεῖ νά εἶναι σκληρή, ὑπηρεσιακή. Περνάει ἀπό μπροστά μας και ρίχνει γρήγορες ματιές στήν φωτογραφία τοῦ διαβατηρίου και στά πρόσωπά μας. Ὁ ἔλεγχος τελειώνει, ἡ Ἰσραηλινή συνοριοφύλακας κατεβαίνει ἀπό τό λεωφορεῖο κι ἐμεῖς σέ λίγο βρισκόμαστε στό ξενοδοχεῖο μας. Μετά ἀπό τίς διατυπώσεις στήν ὑποδοχή, ἀφήνουμε τήν κόπωση αὐτῆς τῆς μεγάλης πρώτης μέρας νά μᾶς κυριεύσει. Σέ λίγο ὁ ὄπνος δά προετοιμάσει τό σῶμα μας γιά τήν ἐπόμενη μέρα. «Τό μέν πνεῦμα πρόδυμο, ἡ δέ σάρξ ἀσθενής» (Μτδ. 26, 41).

Ἡ πρώτη μας Θεία λειτουργία στούς

Ἄγιου Τόπους τελεῖται στό Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως. «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...». Σε πτέμβρης μήνας και δέν μᾶς κάνει ἀπολύτως καμία ἐντύπωση πού οἱ ὄμνοι τῶν Χριστουγέννων βγαίνουν ἀβίαστα και χωρίς καμία προσπάθεια ἀπό τό στόμα μας. Ὄλα μέσα στό Σπήλαιο λές και φωτίζονται ἀπό τό ἀστέρι ἐκείνης τῆς μοναδικῆς νύχτας. Ἐλληνικά και ἀραβικά σέ πλήρη ἀρμονία κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας. Ὁ ρυθμός γοργός. Ὁ χρόνος περιορισμένος. Ἀμέσως μετά ἔρχονται οἱ Ἀρμένιοι και

στή συνέχεια οἱ Ρωμαιοκαθολικοί. Ὅλοι μέ τή σειρά τους αἰῶνες τώρα, μέχρι ἵσως τή στιγμή πού τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἐπιτρέψει και πάλι νά ὑπάρξει ἡ μία και Καθολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπό μακριά κανείς δέν μπορεῖ νά καταλάβει πώς ἡ μικρή πύλη τῆς Λαύρας τοῦ Ἅγιου Σάββα κρύβει τό ὑπέροχο αὐτό κτηριακό συγκρότημα. Πέτρινα σκαλιά, ἄλλοτε μεγαλύτερα και ἄλλοτε μικρότερα ὀδηγοῦν σέ αὐλές, σέ χαριάτια, σέ κρύπτες λαξευμένες μέσα στόν βράχο, ὃπου ὁ χρόνος ἔχει ἀφήσει τήν σφραγίδα του ἀνεξίτηλη. Μόνο ὅμως ἐπάνω στήν πέτρα και ὅχι ἐπάνω στό σῶμα τοῦ Ἅγιου Σάββα. Ἐκεῖ ὁ χρόνος εἶναι ὁ μεγάλος χαμένος. Τό σῶμα τοῦ Ἅγιου μέσα στή λάρνακα, ἄφδαρτο, μέ τό δέρμα ἐπάνω στό ἱερό λείψανο νά διαλαλεῖ περίτρανα πώς «Ὄπου γάρ Θεός βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις».

Λίγα, ἐγκάρδια λόγια
γιά μεγάλους, πανάγιους τόπους.

Μέσα σέ ξνα σύννεφο σκόνης ἀφήνουμε τήν ἔρημο καί κατευδυνόμαστε πρός τά Τιεροσόλυμα καί τό ναό τῆς Αναστάσεως. Ἡ Ἅγια Αὐλή γεμάτη ἀπό κόσμο. Ὄλα τά ἔθνη καί ὅλες οἱ φυλές συναγμένες γιά νά προσκυνήσουν στόν Πανάγιο Τάφο. Μπαίνουνε στή σειρά. Ὁ Ἐπίσκοπός μας μέ φωνή συγκινημένη ἀρχίζει νά ψάλλει τά Ἐγκώμια «Ἡ Ζωή ἐν Τάφῳ...». Ἀκολουθοῦμε...Σιγά-σιγά ἡ ψαλμωδία περνάει ἀπό τά χείλη στήν καρδιά. Γίνεται κάτι περισσότερο ἀπό ὄμνος. Ρίγος διαπερνᾶ τό σῶμα μας. Ἐδῶ οἱ λέξεις ἔχουν ἄλλη νοηματική φόρτιση. Σέ λίγο δά ἀγγίξουμε τό κενό Μνημεῖο. Ἐδῶ ἡ πίστη μας δέν χρειάζεται ἄλλῃ δοκιμασία. Εἶναι μπροστά μας δ λίδος δ ἀποκεκυλυσμένος καί δ λαμπροφορεμένος ἄγγελος νά μᾶς πληροφορεῖ «οὐκ ἔστιν ὥδε». Γονατίζω μπροστά στήν μαρμάρινη πλάκα. Αγγίζω μέ τά χέρια μου δέλοντας νά νιώσω δ, τι πιό δυνατό καί ὑπερκόσμιο. Ἐδῶ βρίσκεται ὄλα ὅσα πιστεύω, ὄλα ὅσα ἔχω ἐπιλέξει νά διδάξω. Ὁ ἀναστημένος Χριστός. Ἀπό ἐδῶ ξεπήδησε ἡ ἐλπίδα τῆς ζωῆς καί τό τέλος τοῦ θανάτου. «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...».

Γύρω ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο βρεδήκαμε νά λιτανεύουμε μία μέρα μετά, τήν ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο, δ Πατριάρχης, δεκάδες Ἀρχιερεῖς καί Ιερεῖς ἀπό ὅλες τίς Ὁρδόδοξες Ἐκκλησίες, τό μεγαλύτερο ἵσως τεμάχιο ἀπό τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας. Μία πομπή μεγαλόπρεπη μά καί συνάμα γεμάτη ἀπό τήν ταπείνωση τῆς πορείας τοῦ Σταυροῦ. Ὄλα

ἐδῶ μέσα ἔχουν τή δέση τους, τόν πραγματικό τους χῶρο. Ἐδῶ βρέθηκε δ Τίμιος Σταυρός ἀπό τήν Ἅγια Έλένη, ἐδῶ ἔγινε τό δαῦμα τῆς ἀναγνώρισής του, ἐδῶ τόν ὄψης μαζί μέ τόν Πατριάρχη Μακάριο... «Σῶσον Κύριε τόν λαό Σου...».

Ο ξνας τόπος διαδέχεται τόν ἄλλο. Μπροστά μας ὄλη ἡ Καινή Διαδήκη. Τά ὄνόματα πού διαβάζαμε μέχρι χδές σήμερα ἀποκτοῦν ἄλλο νόημα. Ἐχουν πλέον χρῶμα γιά ὄλους ἐμᾶς πού ὄλα αύτά τά χρόνια διαβάζαμε τίς περικοπές τοῦ Εὐαγγελίου. Θαβώρ, Γαλιλαία, Κανά, Καπερναούμ, Ναζαρέτ, Ιορδάνης, Ὁρος τῶν Έλαιῶν, Σαραντάριο Ὁρος μά καί τόσα ἄλλα μέρη πού ἐπισκεφτήκαμε καί προσκυνήσαμε. Ο κάδε τόπος μέ τήν δική του ίστορία καί μέ ξνα δαυμαστό γεγονός ἀπό τή ζωή τοῦ Χριστοῦ μά καί τῆς Παναγίας μας καί τῶν Αποστόλων. Άδύνατο νά ξεχάσουμε τή Θεία

Λειτουργία στόν Τάφο τῆς Παναγίας στή Γεδσημανή. Κι ἐκεῖ ἀφήσαμε ξνα δάκρυ μαζί μέ μία προσευχή: «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ὄμᾶς».

Ὄρες ἀτέλειωτες δά μποροῦσε νά γράφει δ ταπεινός προσκυνητής τῶν Ἅγιών Τόπων, μέ χρώματα καί λεκτικά σχήματα τά δοποῖα νά προσπαδοῦν νά περιγράψουν τό ἀπερίγραπτο. Κι ἐκεῖ πού νομίζεις πώς σχεδόν ἀγγίζεις τήν πραγματικότητα τῶν ὄσων εἰδες, στήν πρώτη ἀνάγνωση ἀποκαρδιώνεσαι. Κι αύτό γιατί εἶναι ἀδύνατο νά περιγράψεις ἐκεῖνο τό ρίγος πού διαπέρασε τό κορμί σου μπροστά στό κενό μνημεῖο. Ἐκεῖ τό μόνο πού μπορεῖς νά ἐπαναλάβεις εἶναι τό: «ΕΡΧΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕ».

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Κατά τὸ μήνα Σεπτέμβριο 2008 ὁ Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτουργησε καὶ ώμίλησε:

Τὴν 7^{ην} εἰς τὴν Ἰ.Μ. Ἅγ. Δημητρίου Νικησιάνης, ὅπου ἐτέλεσε στὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τρισάγιον εἰς τὸν τάφον τῆς κοιμηθείσης μοναχῆς Χριστοφόρας, τὴν 8^{ην} εἰς τὸν Ἰ. Προσκυνηματικὸν Ν. Παναγίας Φανερωμένης, ὅπου ἐτέλεσεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱ. Ναού, τὴν 9^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Ἀννης Νικήσιανης, τὴν 13^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. τοῦ Ἅγ. Νεκταρίου Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου προέστη τοῦ μνημοσύνου τῆς Μυρσινιάς Στεριανῆς, τὴν 14^{ην} εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς, τὴν 17^{ην} εἰς τὸν Ἰ. Ν. τῆς Ἅγ. Σοφίας Ἐλαιοχωρίου, τὴν 27^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. τῆς Ἀναστάσεως τῶν Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ πλήθους Ἀρχιερέων ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν 28^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Γεθσημανὴν μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λάμπτης καὶ Σφακίων κ. Εἰρηναίου καὶ Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συν. τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμίλησε:

Τὴν 7^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου εἰς Κάριανην, ὅπου ἔχειριθέτησεν Πρωτοπρεσβύτερον τὸν Ἐφημέριον τοῦ Ἰ.Ν. π. Ἡλίαν Τσολακίδην, θεολόγον, τὴν 27^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς πανηγυριζούσης Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἱεροσολύμων συγχοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

Ἐτέλεσε:

Τὴν 11^{ην} τὸν Ἀγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων εἰς τὸ Λύκειον καὶ Γυμνάσιον Ἐλευθερουπόλεως. Ὁμίλησε ἐπικαίρως εἰς τοὺς μαθητὰς εὐχόμενος εὐλογημένη καὶ δημουργικὴ σχολικὴ χρονιά. Εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Περιφέρειας μας τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀναγνώσθη Ἐγκύλιος τοῦ Σεβασμωτάτου ὑπὸ τῶν Ἐφημερίων.

Πραγματοποίησε:

Τὴν 13^{ην} τὴν πρώτην μηνιαίαν Ἰερατικὴν Σύναξιν τῆς Κατηχητικῆς περιόδου 2007-2008, ἀφοῦ προηγουμένως ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμὸν, μὲ θέμα εἰσηγήσεως: «Ἡ θεία Λατρεία». Τὴν εἰσήγησιν παρουσίασε ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πῶς τὸν θησαυρὸν τῆς ὁρθοδόξου Λατρείας καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς, ποὺ θαυμάζουν οἱ ξένοι καὶ ἀγνοοῦν πολλὲς φορὲς οἱ ὄρδοδοξοί, ὁ Ἱερεὺς ἔχει χρέος νὰ μὴν τὸ κρύβει ἢ νὰ τὸν μειώνει μὲ δικές του ἀδεξιότητες, ἀλλὰ νὰ τὸν προβάλλει δημιουργώντας τὸ κατάλληλο ἐκεῖνο κλίμα, ποὺ ἐπιδρᾷ στὸν ψυχικὸ κόσμο τῶν πιστῶν. Αφιερωμένο εἰς τὴν θεία Λατρεία εἶναι καὶ τὸ ἡμερολόγιον 2009 τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τὴν 23^{ην} ἐπταήμερον προσκυνηματικὴν ἐκδρομὴν εἰς τοὺς Ἅγιους Τόπους συνοδευόμενος ἀπὸ Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας.

Προήδρευσε:

Τὴν 17^{ην} τῆς συνεδριάσεως τῆς Παπαχοηστιδείου Βιβλιοθήκης.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά τὸ μήνα Ὀκτώβριο 2008
ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας
κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμίλησε:

Τὴν 5^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. Παναγίας Γιάτριοσσας Λουτρακίου μετὰ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κ. Διονυσίου καὶ ἄλλων Ἱεραρχῶν καὶ συμμετεῖχε εἰς τὸ μνημόσυνον τῆς μητρὸς τοῦ Μητροπολίτου Γουμενίσσης κ. Δημητρίου, τὴν 12^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Δημητρίου Μελίσσης, τὴν 18^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. τοῦ Ἅγ. Ἐλευθερίου Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου ἐτέλεσε τὴν ἀρχαιοπρεπὴ θεία Λειτουργία τοῦ Ἅγ. Ἰακώβου τοῦ Ἄδελφοθέου, τὴν ὁποίᾳ παρηκολούθησαν καὶ ὄλοι οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν 20^{ην} εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἅγ. Γερασίμου Πυργοχωρίου, τὴν 26^{ην} εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἰ. Μονὴν τοῦ Ἅγ. Δημητρίου Νικήσιανης, τὴν 27^{ην} εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Νέστορος Κοκκινοχωρίου.

Μέλισσα. 12-10-2008.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμίλησε:

Τὴν 19^{ην} εἰς τὴν Ἰ. Μονὴν Παναγίας Παγγαϊώτισσας εἰς Χορτοκόπιον καὶ τὴν 25^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἰ.Ν. τοῦ Ἅγ. Δημητρίου Γαληψοῦ.

Συμμετέσχε:

Τὴν 1^{ην}, 2^{ην}, 3^{ην} καὶ 4^{ην} τῶν ἑργασιῶν

Ἴ.Μ. Ἅγ. Παντελεήμονος
Χρυσοκάστρου 14-11-2008.

τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Προέστη:

Τὴν 28^{ην} τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἔθνικῇ ἐπετείῳ τοῦ 1940 εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Ἐλευθερίου καὶ τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως εἰς τὸ Ἡρώον τῆς Ἐλευθερουπόλεως.

Ἐγκαινίασε:

Τὴν 24^{ην}, εὐγενῶς προσκληθείς, τὸ κατάστημα 'Υποδημάτων τῆς κ. Δημάρχου, Τσιπουροπούλου Μαρίνας.

17-10-2008. Ἅγιασμός Ποδοσφαιρικῆς
Ομάδος Ἐλευθερουπόλεως.

Ἐτέλεσε:

Τὴν 27^{ην} Ἅγιασμὸν εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Νικολάου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν Κύκλων Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς.

ΠΑΡΗΓΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ
Αριθμός Απόστασης
500

ΕΛΤΑ
Ελληνική Ποστ
Hellenic Post